

[Poul Møller.]

raske det høje ting, at vi valgte at tage et medansvar for disse love for at nå en realisering af det mulige. Om det mulige så vil være sagligt tilfredsstillende, derom kan man have sin frygt, men det vil tiden vise.

Der er nu tilvejebragt et grundlag; der er tilvejebragt først og fremmest en vished om fremtidens vilkår, og denne vished kan nu afløse den store uvished, som har præget dansk erhvervsliv i det sidste år i diskussionerne om markedsplaner og udgangsstilling inden for frihandelsområdet, da flertallet havde truffet afgørelsen om dette frihandelsområde. Der kan atter disponeres, og der kan disponeres på lang sigt i vore erhverv. Den fordel er der ved det, der nu er tilendebragt, og denne fordel står fast uden hensyn til, om de satser, vi er nået frem til, er mere eller mindre tilfredsstillende.

For visse virksomheder viste det sig på et tidligt tidspunkt under udvalgsbehandlingen, at situationen var håbløs. Det er ikke denne lovgivning, der fælder dommen over disse virksomheder; det ligger i selve den europæiske sammenslutning og dens karakter, og dommen over dem ville være enslydende, hvad enten vi valgte den ene eller den anden markedsgruppe for dansk deltagelse, fordi det er virksomheder, der kun ville kunne leve på det danske hjemmemarked i kraft af en meget høj beskyttelsesgrad, som ikke kan føres over under de nye europæiske forhold.

Andre virksomheder har vi bestræbt os for at give et bredere værn, en beskeden chance. Det truede område har her interesseret os i særlig grad. Den del af dansk produktion, som vi kunne se med lidt hjælp, lidt støtte kunne klare sig, men som uden denne støtte fra folketingets side ville være dømt, dette truede område har nu fået en frist til at rationalisere og omlægge produktionen; den har fået tid til at afvente nedsettelse af andre landes toldsatser.

Vi har på et enkelt område skabt muligheder for, at nye virksomheder, som vi ikke har i dag, kan komme til at give dansk produktion beskæftigelsesmuligheder. Det var et område, som, tror jeg, fik det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen til at erindre den gamle sang: „Ved toldboden

steg en matros i land.“ Denne gamle hvidhårede matros skal være velkommen på toldboden, og vi håber, at vi gennem disse foranstaltninger har lagt grund til, at vi også kan ekspandere og finde nye produktionsområder inden for Danmark; men i øvrigt er der ikke — og det har udvalgsbehandlingen også vist — særlig stor forskel på matrosen og grossererne og andre, når det drejer sig om at drive industrivirksomhed. Det afgørende er virksomhedens karakter og ikke, om de pågældende har været i det ene eller det andet erhverv tidligere; det har vi set mange eksempler på. Det må være således, at den, der driver industri, selvfølgelig må sikre sig ligelighed, og vi ved f. eks., at plasticvirksomheden, som har været nævnt, kun kunne anlægges her, hvis man fik en toldsats for plasticprodukter, der nogenlunde svarer til den, andre lande i frihandelsområdet har.

I dag sætter det høje folketing punktum for en menneskealders diskussion om importrestriktioner og toldpolitik. Fra 1932 til i dag har denne diskussion skilt vandene i det høje ting, men de lukker sig nu over alt det gamle. Der vil ikke længere være mulighed for at vende tilbage til importrestriktioner, og der vil ikke være mulighed for at gennemføre toldforhøjelser.

Hvor det konservative folkeparti stod i denne periode, ved alle. Vi foretrak told for restriktioner; det er præcis det, flertallet nu gør, og det kan vi naturligvis kun være tilfredse med. Men tolden forhøjes i dag, i samme øjeblik som også dens dødsdom er afsagt — ganske vist kun over for de syv landes frihandelsområde og ganske vist kun på tid, nemlig gennem en afviklingsperiode på 10 år. Tolden skal således tjene en stund endnu, og så skal den væk i et sådant omfang, at toldbeskyttelsespolitik ikke længere kan føres her i landet. Det er kun godt, for beskyttelse har aldrig været et mål for os, men et middel til at værgе os over for andres beskyttelse.

Vi har søgt at præge denne afsluttende lovgivning for dansk told- og importpolitik, også fordi begåede fejlgreb ikke kan redresseres siden, og vi stemmer derfor med god samvittighed for disse lovforslag. Men netop fordi de betegner afslutninger, er det vigtigt, at vi med fremtiden for øje skuer frem mod en ny erhvervsøkonomisk politik,